

CABRERA DE MAR

Diumenge 27 d'abril a les 18'00 h.

A la Plaça Nova

Sardanes

Per la Cobla Ciutat de Cornellà

PROGRAMA

Cirvians Francesc Riumalló

Cabrilenca Sigfrid Galbany

A Garcia 10 i més Carles Santiago

Tossa Bonica Francesc Mas i Ros

*** Mariona Josep Saderra**

El Cant del Batre Josep Vicens “Xaxo”

*** Sardana de lluiment per les colles convidades**

Més informació a la nostra web. www.sardanistes.cat

AGRUPACIÓ SARDANISTA I CULTURAL
DE CABRERA DE MAR

V^a TROBADA DE COLLES VETERANES

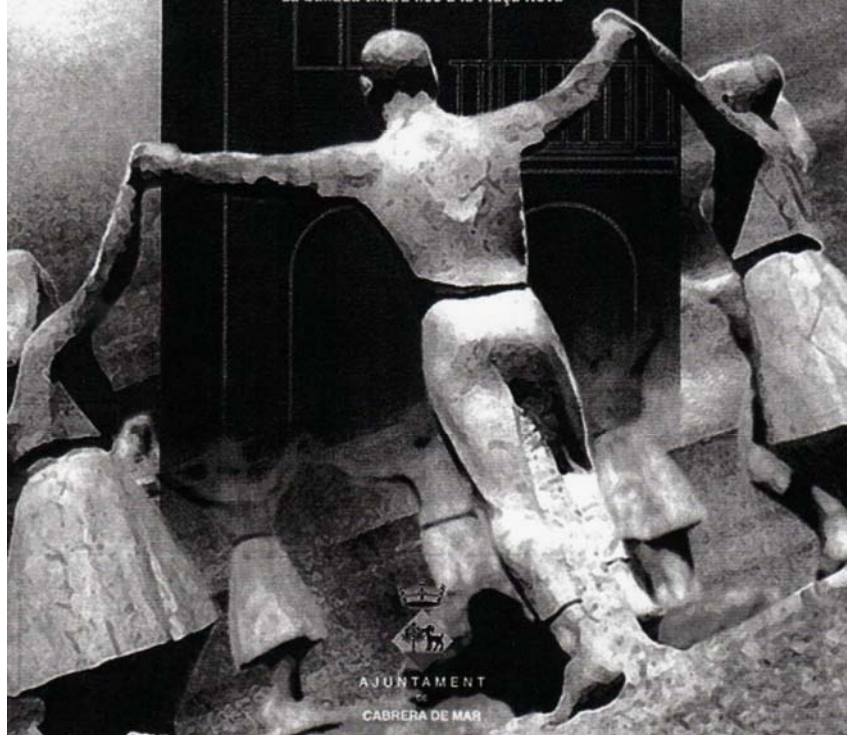
Cabrera, 27 d'Abril de 2008 a les 18.00h.

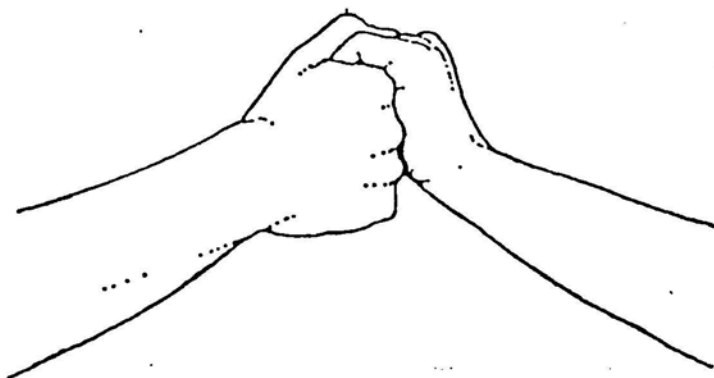
Organitzà: Agrupació Sardanista i Cultural de Cabrera de Mar
Col·labora: Regidoria de Cultura de Cabrera de Mar

La ballada tindrà lloc a la Plaça Nova

AJUNTAMENT
de
CABRERA DE MAR

COLLES CONVIDADES

Colla Alella

“ *Sempre Catalans de Barcelona*

“ *Ateneu Catalònia de Barcelona*

“ *Estiuenca de Barcelona*

“ *Guineu de Barcelona*

Organitza: Agrupació Sardanista i Cultural de Cabrera de Mar

Patrocina: Ajuntament de Cabrera de Mar
Regidoria de Cultura.

Col·labora: El Refrigeri per les colles convidades, es gentilesa
De Carnisseria l'Hostal de Cabrera de Mar

Origen de la Sardana

El primer que em de dir és que, provar d'esbrinar quin és l'origen de la sardana, és quelcom molt difícil, ja que no hem trobat documents prou antics, que ens donin testimoni. Ens limitarem per tat, a transcriure algunes de les hipòtesis que és creuen més probables, però sense donar-los en cap moment un valor històric rigorós.

La manca de mencions anteriors al segle XIV ens fa creure que la sardana era designada amb altres noms. A l'edat Mitjana, per exemple, existeix el ball rodó i el ball mesclat que, per les seves característiques podrien ser els precursors de la sardana. El que si ens consta certament és que durant el segle XVII la sardana es converteix en la dansa de "moda" entre l'aristocràcia i la cort del rei.

Les lluites sostingudes pel nostre poble durant aquests segle, deixen l'esperit popular abatut. Les ballades a la plaça del poble es fan molt nombroses durant el segle XIX hi intervenien gent de totes les edats. El programa es componia de quatre contrapassos, llargs, curts porsícola i sardà, i es cloïa la tarda amb una sardana. Així dons, aquesta passava a ser sols un fi de festa i anava perdent el caràcter de ball propi de la terra.

Pels volts de 1825, apareix la "sardana llarga", com a fruit del desig popular d'evitar el problema d'espai que representava ballar el contrapàs. El primer pas d'aquesta transformació va consistir a duplicar el nombre de compassos de la sardana curta, però sense alterar el seu marc mètric. El fet de ballar-la dons, seguia sense plantejar cap problema als dansaires.

Els músics però, van començar a crear noves tonades, ja que en allargar-les, passaren a omplir tot el programa i la sardana curta va anar caient en desús. L'esperit creador va trencar aleshores les barreres i es van compondre sardanes amb un nombre variable de compassos. L'any 1850 és publicat el primer tractat per aprendre a repartir la sardana llarga, obra d'en Miguel Pardàs.